

bidrag til deres pensionering. Personalets pensionsbidrag har dannet basis for beregning af den (garanterede) udtrædelsesgodtgørelse, som en tjenestemand ved afsked uden ret til pension hidtil har haft ret til. Det har i forhandlingsudvalget været overvejet, om man burde bibeholde princippet om at yde en udtrædelsesgodtgørelse ved en tjenstemands afskedigelse, som ikke berettiger ham til at oppebære en straks begyndende pension, eller om man også ved privatbanerne skulle gå over til den nydannelse i pensionssystemet, som statsreglerne om opsat pension (lov om tjenestemandspension §§ 24-26) indebærer. Spørgsmålet er af væsentlig betydning for privatbanernes personale, fordi uansøgt afsked af anden tjenestemanden utilregnelig årsag end alder og svægelighed (f. eks. i likvidationstilfælde) ikke giver en privatbanetjenestemand ret til pension, hvis han er ansat (normalt) efter 1. april 1943, og fordi der formodentlig i de kommende år kan ventes nedlagt yderligere nogle privatbaner. Personaleorganisationerne har dog foretrukket, at man også på dette punkt følger statens regler og giver personalet ret til en opsat pension. Ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen har anbefalet, at man søger en nyordning gennemført på dette grundlag, og da privatbanerne ikke har haft indvendinger herimod, har der været enighed om, at også privatbanepersonalet skal have ret til opsat pension. For den enkelte tjenestemandens tjenestetid indtil 1. juli 1969 skal reglerne om udtrædelsesgodtgørelse dog kunne finde anvendelse.

Der har endvidere været enighed om, at en privatbanetjenestemand ligesom statstjenestemændene skal kunne begære sig afskediget med pension på grund af alder fra det fyldte 60. år, medens man hidtil har skullet være fyldt 67 år. Der har i adskillige år fra personaleorganisationernes side været arbejdet for at få tillagt privatbanetjenestemændene den samme ubetingede pensionsret, som statstjenestemændene har, d. v. s. pensionsret også i tilfælde hvor afskedigelsen sker af anden tjenestemanden utilregnelig årsag end alder eller sygdom. Bl. a. under hensyn til den nu gennemførte almindelige folkepension har ministeriet for offentlige arbejder ikke ment at kunne søge hjemmel til at lade staten, gennem underskudsdekningen og garantiordningen medvirke til en sådan særlig forbedring af privatbanetjenestemændenes pensionsretlige stilling, men den forbedring, som kan følge af en overføring på privatbaneområdet af statens nye regler om pensionsretsalderens nedsættelse til 60 år og om opsat pension, bør komme privatbanernes personale til gode.

Som anført har privatbanepersonalet — med

undtagelse af de enkelte fuldt pensionsberettigede tjenestemænd, som ikke er fyldt 50 år — for tiden faktisk sikkerhed for pension og udtrædelsesgodtgørelser enten gennem pensionskassens dækningsmulighed eller i kraft af garantioverenskomsterne, og man finder ikke nogen begrundelse for fremtidig at sondre mellem en garanteret andel af pensionerne og en ugaranteret andel, som alene har dækningsmulighed gennem pensionskassen. Lovforslaget forudsætter derfor, at alle pensionsydelse inddrages under garantien. Dels ville fastlæggelsen af en grænse mellem de to dækningsområder være særdeles vanskelig på grund af de med det nye pensionssystem følgende nydannelser, ikke mindst den opsatte pension, dels ville det — uanset afskaffelsen af personalets pensionsbidrag — være nødvendigt at finde en form for en fortsat bidragsbetaling fra banerne til pensionskassen, idet personalet med rette kunne gøre gældende, at sikringen af deres rettigheder har hvilet også på bidragsbetalingen til pensionskassen, for hvilken en faktisk garanti blev tilvejebragt ved 1959-lovens § 2. Staten, der løbende skulle udrede 85 pct. af et sådant bidrag, vil på sin side blive frit stillet med hensyn til, om man løbende vil udrede en del af de garanterede ydelser, eller om man vil vente med at betale til det nødvendige udbetalingstidspunkt, pensioneringstidspunktet eller likvidationstidspunktet.

Antallet af fuldt pensionsberettigede privatbanetjenestemænd under 50 år er efter sagens natur meget ringe, fordi disse tjenestemænd for at have deres fulde pensionsrettigheder, har skullet være ansat ved en privatbane før ikrafttrædelsen af lønningsreglementet af 1943.

Garantien vil som hidtil kun blive virksom, hvis banens drift eller likvidationsprovenu ikke kan dække forpligtelserne, og ligeledes vil pensionskassens aktiver efter nærmere fastsatte regler fortsat blive anvendt til dækning af pensionerne forud for træk på garantien.

Privatbanepensionisterne vil være berettiget til pension i henhold til den sociale lovgivning samt til at oppebære folkepension med fuldt grundbeløb, og de i lov om tjenestemandspensioner indeholdte regler om samordning med pensioner efter den sociale pensionslovgivning (lovens kap. 9) er direkte overført til det foreslåede nye lønningsreglement for privatbanerne.

Denne ordning indebærer, at de sociale pensionsydelse og folkepensionens andel i den samlede efterløn til privatbanetjenestemænd bliver væsentlig større end hidtil, idet udgifterne til tjenestemandspensionen nedsættes i overensstemmelse med de i fornævnte bestemmelser fastsatte samordningsfra-